

DOROTA KUŹNIK

PASJE KUCHENNE

DOROTA KUŹNIK

PASJE KUCHENNE

**„UKAZUJĘ ŚWIAT STEREOTY-
POWO POJMOWANEJ KOBIE-
COŚCI I OSACZENIE KOBIETY
W PRZESTRZENI DOMOWEJ.
SZTUCZNOŚĆ PRZYPISYWA-
NYCH JEJ RÓL ODDAJĘ
POPRZEZ CHOREOGRAFIĘ
SYLWETEK I GESTÓW”.**

Dorota Kuźnik

SPIS TREŚCI

DOROTA MONKIEWICZ, WYPOWIADANIE. RETORYCZNE
MALARSTWO DOROTY KUŹNIK

DOROTA KUŹNIK, „LE TORCHON BRÛLE” („ŚCIERKA SIĘ PALI”).
APOLOGIA NIEPOWAŻNEJ ŚCIERKI

KATALOG WYSTAWY

SPIS PRAC

BIOGRAM

WYSTAWY INDYWIDUALNE

WYSTAWY ZBIOROWE

SPIS ILUSTRACJI / ŹRÓDŁA CYTATÓW

WYPOWIADANIE

RETORYCZNE MALARSTWO DOROTY KUŹNIK

Dorota Monkiewicz

Obrazy Doroty Kuźnik powstają w zgodzie z solidnym rzemiosłem historycznego malarstwa olejnego. Tworzone są długo, z namysłem, z wykorzystaniem wielu warstw farby pokrytej werniksem. Jej figuratywne cykle, takie jak „Comme des garçons”, „Pasje kuchenne”, „Sisterhood” czy „(Nie)mamy”, swoje schematy kompozycyjne i ikonograficzne zawdzięczają malarstwu dawnemu. Nie ma tu żadnej dosłowności, jedynie dalekie sugestie, które stają się wyraźnie odczuwalne, gdy zestawimy podłogę z kolorowych kafli, mytą na kłęczkach przez grupę kobiet w „Pasjach kuchennych”, z matematycznym wykresem perspektywy zbieżnej obecnym w religijnym malarstwie florenckiego quattrocenta.

Wydaje się, że na estetykę twórczości Kuźnik wpływa również, wynikająca z jej studiów germanistycznych, dogłębna znajomość niemieckiej kultury wizualnej i jej różnych odmian realizmu, zarówno w wersji „Neue Sachlichkeit”, jak i neoklasycyzmu lat 30. Sama artystka, nieco żartobliwie, wspomina także o socrealizmie. W tej manierze przedstawia kobiece postaci i ich trudne, niejednoznaczne emocje, jak w cyklu „Sisterhood”, gdzie pogodna atmosfera siostrzanych relacji zostaje podminowana rywalizacją między dziewczynkami i żalem z powodu dawnych zawodów.

Innym ważnym tematem malarstwa Kuźnik jest eschatologia. Jej rozważania o śmierci związane są z kobiecym doświadczeniem utraty ciąży, poronienia i bezpłodności. Obrazy z cyklu „Schöne Wiege meiner Leiden, schönes Grabmal meiner Ruhe” (2022) (cytat za Heinrichem Heinem: „O kolebko moich stroskań, piękna jak spokojny grób”) przedstawiają kobiety ze stylowymi wózkami, w których nie ma dzieci. Kanciaste pojazdy przypominają trumny, adekwatnie do słów poety utożsamiających niemowlęcą kolebkę z symbolem życia skazanego na śmierć od chwili narodzin. Kobiece postaci nie okazują żadnych emocji. Podobnie dzieje się na obrazie „Transi” (2022), inspirowanym późnośredniowiecznymi nagrobkami przedstawiającymi ciało zmarłego w procesie rozkładu. Kobiety otulone są tu zdobnymi sukniami, nawiązującymi kształtem do sarkofagów. Ani stoją, ani leżą – raczej przebywają poza tym światem, otoczone symbolami przemijania: uschniętymi strąkami roślin i dojrzałymi owocami morwy. Niesamowitość tych postaci, patrzących szeroko otwartymi oczami, ani żywych, ani umarłych, określa ich wieczną przynależność do wampirycznego świata duchów i strzyg.

Na obrazach Kuźnik zwraca także uwagę często powracający motyw podwójności, bliźniaczego podobieństwa i lustrzanego odbicia. W cyklu „Comme des garçons” artystka nawiązuje do platońskiego mitu o Androgyne – istocie ludzkiej o duszy złożonej z dwóch komplementarnych elementów: animusa i animy. Przywołując ten mit, kreuje wizerunek kobiety pozbawiony jakiegokolwiek implikacji dotyczących jej seksualności czy tożsamości płciowej. Kuźnik komentuje, że postać androginiczną trudno uchwycić i ujarzmić. Pozostaje ona migotliwym, pełnym znaczeń, enigmatycznym zjawiskiem i konstruktem. Z jednej strony jest to osoba władcza, niedostępna, silnie emanująca męskim pierwiastkiem, z drugiej – trudna do przyporządkowania jakiegokolwiek klasyfikacji. Postać Androgyne jest wyrazem tęsknoty za utraconą jednością tego, co męskie i kobiece, uczuciowe i rozumowe, cielesne i duchowe, naturalne i człowiecze. Kuźnik przedstawia ideę emancypacji od płci jako realizację pełni człowieczeństwa.

„Pasje kuchenne” są cyklem o najbardziej wyrazistej wymowie feministycznej w twórczości artystki. Widzimy tu kobiety we współczesnych domowych wnętrzach, przedstawione w ekstatycznych pozach, często z perspektywy podłogi, na której leżą, klęczą lub schylają się. Kuźnik z niezwykłą starannością maluje elementy ubioru – legginsy, lycrę, sneakersy, dresy, spódnice i koszule. Oddaje niemal erotyczny powab materii i modnych detali. Z zamrożoną choreografią współgrają twarze modelek, tradycyjnie – jak to u Kuźnik – o androginicznej urodzie i nieruchomej ekspresji. Tematem obrazów są dźwiganie zakupów, mycie podłóg i odkurzanie. Towarzyszą im niezbędne akcesoria – ścierki, mopy, szczotki, plastikowe reklamówki i plecione siatki wypełnione artykułami spożywczymi.

W malarstwie Kuźnik nic nie zdarza się przypadkowo. Wszystko jest tu „mówiące” i podporządkowane głównemu przekazowi. Dla przedstawień ciężkiej pracy fizycznej kobiet twórczyni znajduje inspirację w obrazach francuskich realistów – Gustave’a Courbeta, Jean-François Milleta i Gustave’a Caillebotte’a. Warianty póź z „Kamieniarzy” Courbeta czy „Cykliniarzy” Caillebotte’a odgrywane są na jej obrazach przez kobiece postaci. Z drugiej strony pracują one w przestrzeni domowej, która wówczas pozostawała domeną malarstwa kobiet, niedopuszczanych do przedstawiania wielkich tematów głównego nurtu sztuki akademickiej. Dzisiaj, w duchu odwracania znaczeń, jedna z narracji feministycznych, inspirowana między innymi publikacjami filozofki Jolanty Brach-Czajny, nobilituje domową codzienność. Nie jest to jednak stanowisko Kuźnik. Jej krytyczny stosunek ujawnia się w koncepcji teatru kobiecości, zdominowanego przez zastygłe i zeszytniałe postaci, dyscyplinujące ubrania oraz ogólne wrażenie alienacji. Równie subwersywna jest dwuznaczność tytułu cyklu, oznaczającego zarówno cierpienie i mękę, jak i namiętność oraz miłość. W tym drugim znaczeniu „pasji” Kuźnik odnosi się do uwięzienia kobiet w fałszywej świadomości, przekonanych, że jedyną drogą do spełnienia jest poświęcenie się rodzinie i nieodpłatna praca w domu. Pomimo postępów emancypacji tradycyjna socjalizacja kobiet w tym zakresie nie ustaje.

„LE TORCHON BRÛLE” („ŚCIERKA SIĘ PALI”) APOLOGIA NIEPOWAŻNEJ ŚCIERKI

Dorota Kuźnik

„ŚCIERKA DO PODŁOGI JEST PRZEDMIOTEM ZWYKŁYM, OSWOJONYM WIELOKROTNYM UŻYWANIEM, BARDZO POSPOLITYM. JEST DO GŁĘBI SZARA. TO ŁĄCZY JĄ Z CODZIENNOŚCIĄ. ZRESZTĄ NALEŻY DO NIEJ NIE TYLKO Z RACJI SZAREGO KOLORU, DO KTÓREGO ZAWSZE UPORCZYWIE ZMIERZA, LECZ TAKŻE Z POWODU SWYCH FUNKCJI. ELEMENTARNYCH JAK CODZIENNOŚĆ. ŚCIERKA NIE OPUSZCZA PORZĄDKU EGZYSTENCJALNEGO. CO WIĘCEJ, LEŻY U JEGO DNA (...) NALEŻY DO PRZEDMIOTÓW PIERWOTNYCH TOWARZYSZĄCYCH NASZEMU WYSIŁKOWI EGZYSTENCJALNEMU BUDUJĄCEMU CODZIENNOŚĆ”.

Jolanta Brach-Czaina, „Powaga ścierek”, w: „Szczeliny istnienia”, 2018, s. 149

Kobieta z obrazu „Le torchon brûle” („Ścierka się pali”) ukazana jest niczym petrolezy – rozszalałe niszczycielki podpalające Paryż w czasie rewolucji – o których wspomina Maria Janion, pisząc o „potencjale transgresyjnym” kobiet (M. Janion, „Dlaczego rewolucja jest kobietą?”, w: „Historia i wyobraż-
nia. Studia ofiarowane Bronisławowi Baczce”, kom. red. Stefan Amsterdamski i inni, 1992). Według autorki każda przemiana rewolucyjna i twórczość wyma-
gają udziału kobiet. To także one – kobiety, ostatnie przywódczynie rozpacz-
liwego, często bezsilnego protestu przeciw dyskryminacji – dzierżą w dłoni
ścierkę niczym sztandar uciśnionych, zmęczonych żarem domowego ogniska
kobiet. Ich wielkość, żarliwość i nieunikniona zguba budzą podziw, litość, ale
i grozę. Płoną, podsycane żarem gniewu, w swoich domowych ogniskach.
Ścierki, choć wstydliwie skrywane, niezbędnie towarzyszą codzienności.
Ścierka – przedmiot wyjęty z porządku potoczności i sfery prywatności –
odnosi się do zdarzeń zwyczajnych, sytuacji oczywistych i oswojonych, czyn-
ności dnia powszedniego, w których „codziennność jest nie tylko bezpieczną,
płytką laguną, nieruchomej nudy, lecz także samym środkiem bytowania,
miejscem podstępnej, głębinowej, nieprzejdanej walki sił istnienia i unice-
stwienia” (Jolanta Brach-Czaina, op. cit., s. 93).

Kobiety socjalizowane od najmłodszych lat do funkcjonowania w patriarchal-
nych strukturach społeczeństwa zinternalizowały w procesie wychowania
cały repertuar zachowań przystosowawczych do ról biernie i usługnie przez
nie wykonywanych, zepchniętych do prywatnej sfery domowego ogniska.
Tytuł obrazu „Ścierka się pali”, przywołujący przedmiot codziennego użytku,
którego kobieta używa w swoim domu, oznacza chęć zerwania z jej zamknię-
ciem i osaczeniem w przestrzeni domowej.

Czynności porządkowe, pozornie nieistotne, przepuszczane przez nieuważne
spojrzenie człowieka zanurzonego w nawykach codzienności, niezauważalne
i niedoceniane, pomijane i spychane na margines, dopominają się o naszą
uwagę. Nie chodzi mi tu jednak o próbę dowartościowania pracy domowej
kobiet – zwykłej, codziennej krzątania pochłaniającej wiele energii, sił
i czasu, niewidocznej zarówno w ogólnym bilansie zasług, jak i o afirmację

czy uwznioślenie niezbędnych, choć niewidocznych prac domowych. Chodzi
raczej o wyrażenie niezgody na nadal lansowany wizerunek tradycyjnej ko-
biecości, na rozpisane przez system patriarchalny społeczno-kulturowe role.
Zanurzone w potoczności istnienia, rozmywamy się, rozplływamy, stajemy się
niewidoczne i przezroczyste. Nieodpłatnie świadczone przez kobiety prace,
wykonywane kosztem ich czasu wolnego i nieuwzględniane w ekonomicznym
rachunku, stanowią podstawę naszej codziennej egzystencji.

Kobieta zawiaduje kuchnią, obsługuje potrzeby innych. Tak jak jedzenie,
również sprzątanie jest czynnością zrytualizowaną. Kobieta zajmuje w kuchni
rytualnie wyróżnioną pozycję. Kuchnia jest jej terytorium. „Matka gastrono-
miczna” (Sławomira Walczewska, „Matriarchat domowy”, w: „Damy, rycerze
i feministki”, s. 167) ze swoim rytuałem kulinarnym, własnym obszarem władzy,
w majestacie kuchennych obrzędów wykonuje czynności dnia powszedniego
z zachowaniem pełnej powagi i godności rytuału. Matka Karmicielka, często
niepewna swojej roli w społeczeństwie, godzinami ciężkiej, nieodpłatnej
pracy domowej próbuje okupić swój lęk przed odrzuceniem i zapewnić sobie
poczucie niezbędności dla rodziny.

Po namalowaniu tego obrazu zupełnie przypadkiem – a może raczej powo-
dowana jakąś wewnętrzną, jak to zwykle wówczas bywa, nieuświadomioną
intuicją – wpisałam w wyszukiwarkę frazę „ścierka się pali” i natknęłam się
na pochodzące z języka francuskiego wyrażenie „le torchon brûle”, które
w dosłownym tłumaczeniu znaczy „pochodnia płonie”, a w przenośnym:
„istnieje konflikt”, „istnieje głęboki spór” lub „atmosfera jest napięta, iskrzy”.
We współczesnym języku francuskim „torchon” oznacza szmatkę lub ścierkę
do naczyń. Jednak w starofrancuskim słowo to oznaczało pochodnię.
Przeklikując strona po stronie linki z tym wyrażeniem, natrafiłam na jedno
z francuskich czasopism feministycznych o takim samym jak mój obraz
tytule. „Le torchon brûle” była gazetą wydawaną przez Ruch Wyzwolenia
Kobiet (MLF) w Paryżu między majem 1971 a czerwcem 1973. Miała bardzo
ładny layout w duchu ówczesnej „wolnej prasy” i jest cennym świadectwem
kobiecego aktywizmu.

1

DOROTA KUŹNIK

1975

Z cyklu "Pasje kuchenne", 2025

olej/plótno Iniane, 160 x 130 cm

sygnowany, datowany i opisany na odwrociu: 'z cyklu "PASJE KUCHENNE" | olej, plótno Iniane, 2025 r. | Dorota Kuźnik'

„DOROTA KUŹNIK W ORYGINALNY SPOSÓB PRZEDSTAWIA PORTRETY I LOS KOBIETY PRZY POMOCY ODNIESIEŃ STYLISTYCZNYCH, CHOĆBY NAWIĄZANIA DO SZTUKI ŚREDNIOWIECZA I RENESANSU, DO TRADYCYJNYCH PRZEDSTAWIEŃ MADONNY. WE WSPÓŁCZESNEJ KOBIECIE TKWI PRZECIEŻ ZAWSZE PRA KOBIETA, ZAPISANY JEST GENOTYP POKOLEŃ”.

Małgorzata Czyńska, Wojciech Tuleya („Art in Brief”)

2

DOROTA KUŹNIK

1975

Z cyklu "Pasje kuchenne", 2026

olej/plótno lniane, 200 x 250 cm

sygnowany, datowany i opisany na odwrociu: 'z cyklu "Pasje Kuchenne" | olej, plótno lniane, 2026 r. | Dorota Kuźnik'

3

DOROTA KUŹNIK

1975

"Ścierka się pali" z cyklu "Pasje kuchenne", 2026

olej/płótno lniane, 150 x 180 cm

sygnowany, datowany i opisany na odwrociu: "'Le torchon brule" | ("Ścierka się pali") | z cyklu "Pasje Kuchenne" | olej, płótno lniane, 2026 r. | Dorota Kuźnik'

„FORMALNE WZORCE CZERPIĘ RACZEJ Z KONWENCJI OBRAZOWANIA SZTUKI DAWNEJ DOBY ŚREDNIOWIECZA I RENESANSU. PRZEDSTAWIONE PRZEZE MNIĘ POSTACI CECHUJE SZTYWNOŚĆ I HIERATYCZNOŚĆ UJĘCIA, PŁASKO, LINEARNIE POTRAKTOWANE SYLWETKI ZE SZTUCZNIE POGŁĘBIONĄ PRZESTRZENNOŚCIĄ, FRONTALIZM POSTACI, LINEARYZM, PŁASKOŚĆ, SUROWOŚĆ, MARTWOTA, POSĄGOWOŚĆ I MONUMENTALIZM, PRECYZJA RYSUNKOWEGO OPRACOWANIA. POTRAKTOWANA SYNTETYCZNIE, ŚMIAŁO STYLIZOWANA POSTAĆ, PRZEWAGA PIONOWOŚCI W KOMPOZYCJI CENTRALNEJ I SYMETRYCZNEJ ZNAMienne SĄ POD WZGLĘDEM STYLU RACZEJ DLA WCZESNOŚREDNIOWIECZNEJ SZTUKI I SZTUKI BIZANTYJSKIEJ”.

Dorota Kuźnik

4

DOROTA KUŹNIK

1975

Z cyklu "Pasje kuchenne", 2025

olej/plótno lniane, 160 x 130 cm

sygnowany, datowany i opisany na odwrociu: 'z cyklu "Pasje kuchenne" | olej, plótno lniane, 2025 r. | Dorota Kuźnik'

5

DOROTA KUŹNIK

1975

Z cyklu "Pasje kuchenne", 2025

olej/plótno lniane, 100 x 140 cm

sygnowany, datowany i opisany na odwrociu: 'z cyklu "Pasje Kuchenne" | olej, plótno lniane, 2025 r. | Dorota Kuźnik'

6

DOROTA KUŹNIK

1975

Z cyklu "Pasje kuchenne", 2025

olej/plótno lniane, 130 x 160 cm
sygnowany, datowany i opisany na odwrociu: 'z cyklu "PASJE KUCHENNE" | olej, plótno lniane, 2025 r. | Dorota Kuźnik'

7

DOROTA KUŹNIK

1975

"Arma Feminarum" z cyklu "Pasje kuchenne", 2025

olej/plótno Iniane, 160 x 130 cm

sygnowany, datowany i opisany na odwrociu: "ARMA FEMINARUM" | z cyklu "Pasje Kuchenne" | olej, plótno Iniane, 2025 r. | Dorota Kuźnik'

„W SWOICH OBRAZACH STARAM SIĘ ROZWIĄZAĆ KOMPOZYCJĘ TAK, BY POGODZIĆ PŁASKOŚĆ OBRAZU WYNIKAJĄCĄ Z DWUWYMIAROWOŚCI MEDIUM Z ILUZJĄ GŁĘBI, ZDERZAJĄC ZE SOBĄ PŁASKO, CZASEM SYLWETOWO POTRAKTOWANE JEJ ELEMENTY Z MIEJSCAMI, KTÓRE CECHUJE DROBIAZGOWA PRECYZYJNOŚĆ W ODDANIU ANATOMII PRZEDMIOTU I ODTWORZENIA MATERII ORAZ SKRUPULATNE ODROBIENIE DETALU Z UWZGLĘDNIENIEM JEGO CECH FAKTUROWYCH I MATERIAŁOWYCH. PŁASKOŚĆ TA WYNIKA RÓWNIEŻ ZE SPOSOBU PRZEDSTAWIENIA FIGURY. UŻYWAM PADAJĄCEGO W JEDNYM KIERUNKU ŹRÓDŁA ŚWIATŁA PRZY MALOWANIU WSZYSTKICH CZĘŚCI KOMPOZYCJI W CELU UJEDNOLICENIA CAŁOŚCI PRZEDSTAWIENIA, JEDNOCZĄC POSTACI W JEDNEJ PRZESTRZENI, CO DODATKOWO SPŁASZCZA FIGURĘ. CELOWO REZYGNUJĘ Z EKSPOZYCJI GESTU MALARSKIEGO JAKO SKŁADOWEJ EKSPRESJI, KTÓRĄ WYRAŻA NIE DUKT I EKSPRESYJNE POCIĄGNIĘCIA PĘDZLA, A GŁADKI NASKÓREK, CO DODATKOWO POGŁĘBIA WRAŻENIE PŁASKOŚCI”.

Dorota Kuźnik

8

DOROTA KUŹNIK

1975

Z cyklu "Pasje kuchenne", 2025

olej/plótno lniane, 160 x 130 cm

sygnowany, datowany i opisany na odwrociu: 'z cyklu "Pasje Kuchenne" | olej, plótno lniane, 2025 r. | Dorota Kuźnik'

9

DOROTA KUŹNIK

1975

Z cyklu "Pasje kuchenne", 2026

olej/plótno Iniane, 100 x 140 cm

sygnowany, datowany i opisany na odwrociu: 'z cyklu "PASJE KUCHENNE" | olej, plótno Iniane, 2026 r. | Dorota Kuźnik'

10

DOROTA KUŹNIK

1975

Z cyklu "Pasje kuchenne", 2026

olej/plótno lniane, 140 x 100 cm

sygnowany, datowany i opisany na odwrociu: 'z cyklu "Pasje Kuchenne" | olej, plótno lniane, 2026 r. | Dorota Kuźnik'

11

DOROTA KUŹNIK

1975

Z cyklu "Pasje kuchenne", 2026

olej/plótno lniane, 140 x 100 cm

sygnowany, datowany i opisany na odwrociu: 'z cyklu "Pasje Kuchenne" | olej, plótno lniane, 2026 r. | Dorota Kuźnik'

12

DOROTA KUŹNIK

1975

"Ścierka się pali" z cyklu "Pasje kuchenne", 2025

olej/plótno Iniane, 140 x 100 cm

sygnowany, datowany i opisany na odwrociu: "'Ścierka się pali" | z cyklu "PASJE KUCHENNE" | olej, plótno Iniane, 2025 r. | Dorota Kuźnik'

SPIS PRAC

1	7
DOROTA KUŹNIK	DOROTA KUŹNIK
Z cyklu “Pasje kuchenne”, 2025	“Arma Feminarum” z cyklu “Pasje kuchenne”, 2025
olej/ płótno Iniane, 160 x 130 cm	olej/ płótno Iniane, 160 x 130 cm
2	8
DOROTA KUŹNIK	DOROTA KUŹNIK
Z cyklu “Pasje kuchenne”, 2026	Z cyklu “Pasje kuchenne”, 2025
olej/ płótno Iniane, 200 x 250 cm	olej/ płótno Iniane, 160 x 130 cm
3	9
DOROTA KUŹNIK	DOROTA KUŹNIK
“Ścierka się pali” z cyklu “Pasje kuchenne”, 2026	Z cyklu “Pasje kuchenne”, 2025
olej/ płótno Iniane, 150 x 180 cm	olej/ płótno Iniane, 100 x 140 cm
4	10
DOROTA KUŹNIK	DOROTA KUŹNIK
Z cyklu “Pasje kuchenne”, 2025	Z cyklu “Pasje kuchenne”, 2025
olej/ płótno Iniane, 160 x 130 cm	olej/ płótno Iniane, 140 x 100 cm
5	11
DOROTA KUŹNIK	DOROTA KUŹNIK
Z cyklu “Pasje kuchenne”, 2025	Z cyklu “Pasje kuchenne”, 2025
olej/ płótno Iniane, 100 x 140 cm	olej/ płótno Iniane, 140 x 100 cm
6	12
DOROTA KUŹNIK	DOROTA KUŹNIK
Z cyklu “Pasje kuchenne”, 2025	“Ścierka się pali” z cyklu “Pasje kuchenne”, 2025
olej/ płótno Iniane, 130 x 160 cm	olej/ płótno Iniane, 140 x 100 cm

Dorota Kuźnik (ur. w 1975 roku w Oleśnicy). Absolwentka Wydziału Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu, gdzie w 2016 roku uzyskała dyplom magisterski z wyróżnieniem w pracowni malarstwa prof. Aleksandra Dymitrowicza i pracowni multimediiów prof. Wojciecha Pukocza. Ukończyła także Filologię Germańską oraz studia podyplomowe w Centrum Studiów Niemieckich i Europejskich im. W. Brandta na Uniwersytecie Wrocławskim.

WYBRANE WYSTAWY INDYWIDUALNE

- 2009

„Art Happens” (z Elżbietą Wyrzykowską), Galeria Brama Wrocławska, Oleśnica
- 2015

„(IM)POTENCJE” (z Moniką Małachowską), Galeria MOKiS, Oleśnica
- 2016

„Obraz ciała–ciało obrazu”, Galeria Sztuki Współczesnej MD_S, Wrocław
- 2018

„(ON)A”, Xanadu Galeria i Dom Aukcyjny, Warszawa
- 2019

„KOBIE(T)ONY”, Galeria Sztuki Współczesnej BCK, Brzeg
- 2020

Wystawa malarstwa, Galeria Sztuki Zamek, Szczecinek
- 2023

„ON(A)”, Galeria BWA, Jelenia Góra
- 2024

„Pasje” (z Magdaleną Moskwą), Galeria Re:Medium, Oddział Miejskiej Galerii Sztuki, Łódź

WYBRANE WYSTAWY ZBIOROWE

- 2014

Galeria Pod Psem, Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta, Wrocław
- 2017

27. Ogólnopolski Przegląd Malarstwa Młodych „Promocje 2017”, Galeria Sztuki, Legnica
- 2019

„Elektryczna dusza”, Galeria Teatru Korez, Katowice

5. Triennale Polskiego Malarstwa Współczesnego „Jesienne Konfrontacje”, BWA, Rzeszów
- 2020

Wystawa IV Ogólnopolskiego Konkursu Malarskiego im. Leona Wyczółkowskiego, Galeria Miejska BWA, Bydgoszcz
- 2022

„Siedem etapów życia kobiety. Malarstwo polskich artystek”, Galeria Willa, Oddział Miejskiej Galerii Sztuki, Łódź

Wystawa V Ogólnopolskiego Konkursu Malarskiego im. Leona Wyczółkowskiego, Galeria Miejska BWA, Bydgoszcz
- 2024

„Dziś są nasze urodziny! Jubileusz 100-lecia powstania Miejskiej Galerii Sztuki w Łodzi”, Ośrodek Propagandy Sztuki, Oddział Miejskiej Galerii Sztuki, Łódź

Wystawa VI Ogólnopolskiego Konkursu Malarskiego im. Leona Wyczółkowskiego, Galeria Miejska BWA, Bydgoszcz
- 2025

„Bujność. Sztuka kobiet w XXI wieku”, Narodowe Muzeum Sztuki Mołdawii, Kiszyniów
- 2026

Wystawa VII Ogólnopolskiego Konkursu Malarskiego im. Leona Wyczółkowskiego, Galeria Miejska BWA, Bydgoszcz

ŹRÓDŁA CYTATÓW

J. Brach-Czaina, „Szczeliny istnienia”, 2018

S.Walczewska, „Damy, rycerze i feministki”, 1999

M.Janion, „Dlaczego rewolucja jest kobietą?”, w: „Historia i wyobrażenia. Studia ofiarowane Bronisławowi Baczce”, 1992

M. Czyńska, W. Tuleya, „Etnolożka samej siebie”, 14 października 2022, „Art in Brief”, <https://artinbrief.pl/2022/10/etnolozka-samej-siebie/> (dostęp 21.07.2026)

D. Kuźnik, „To nie są ładne obrazki” [rozmowa], w: „Artysta i Sztuka” nr 28, grudzień – styczeń – luty 2019

DOROTA KUŹNIK. PASJE KUCHENNE

WERNISAŻ 24.07.2026 GODZ. 18.00
WYSTAWA 25 LIPCA – 20 SIERPNIA 2026
DESA UNICUM, WARSZAWA

REDAKCJA KATALOGU: DOROTA MONKIEWICZ, KATARZYNA ŻEBROWSKA

KOORDYNACJA PROJEKTU: KATARZYNA ŻEBROWSKA

OPRACOWANIE GRAFICZNE: ARKADIUSZ KOWALSKI

AUTORKA FOTOGRAFII OBRAZÓW DOROTY KUŹNIK: ALINA MATYASH-LABANOVSKAYA

ZDJĘCIA ARCHIWALNE: DZIĘKI UPRZEJMOŚCI ARTYSTKI

WYDAWCA:

DESA UNICUM S.A.

UL. PIĘKNA 1A, 00-477 WARSZAWA

TEL. +48 22 163 66 00

BIURO@DESA.PL

DESA
UNICUM